

en go' historie

"Mit håb er, at galleriets gæster fortaber sig lidt i mine malerier - og at kigget får dem til at komme ud et andet sted."

INGERLISE VIKNE

Ingerlise Vikne med malerierne "Off the Track" (t.v.) og "The Guardianship", der sammen med en snes andre lærreder indtager væggerne i Galleri Brænderigården.

FOTO: SØREN E. ALWAN

Fra kanten af virkeligheden

Maleren Ingerlise Vikne melder sig ud i Galleri Brænderigården

Af Chr. Rimestad

cr@hsfo.dk

HORSENS - Ingerlise Vikne melder sig gerne blandt dem, der går langt uden om "X Factor". Hvorned også er sagt, at de malerier, hun fra på torsdag udstiller hos Galleri Brænderigården i Horsens, handler om lige det modsatte.

- Jeg har meldt mig ud for længe siden, siger hun om et samfund, hvor det hele tiden handler om at være på. Tidens "se mig, hør mig" kan hun slet ikke med.

- Alt det her med, at vi hele tiden skal bekræftes af andre. For vi taber os selv i denne evindelige flugt fra, hvem vi egentlig er, mener hun.

Norges store landskaber Så figurerne i hendes malerier har taget en pause. De befinder sig, som udstillingens titel siger, "på kanten af virkeligheden". Og de skal minde os om det, også vi har behov for: nu og da at træk-

Mange vil læse et strøg af drømme og surrealisme i Ingerlise Viknes billeder.

FOTO: SØREN E. ALWAN

ke os tilbage både fysisk og psykisk.

Ingerlise Vikne bor på Djursland, men er norsk af fødsel. Hun voksede op i de store landskaber deroppe og var, siger hun, meget alene.

Det har præget hende og dermed også hendes kunst.

- Nogle mener, jeg må være blevet mishandlet i min barndom, siger hun med et smil.

For sådan kan man godt læse de små mennesker, der befolker hendes lærreder. Fjerne i blikket er de, nogle lidt bekymrede, andre helt væk og med ryggen til. Placeret i omgivelser, der ikke umiddelbart lader sig stedfæste.

Alt er det skabt helt bevidst fra Ingerlise Viknes side. For de små skikkelser har valgt deres eget selskab.

De har trukket sig tilbage som en stille protest mod tidens krav om hele tiden at være på. I stedet gløder mange af dem bare ud i luften. Faldet i staver over øjeblikket og ingenting.

Pausefiskene

Når Ingerlise Vikne skal forklare tankerne bag malerierne, henviser hun bl.a. til forlængst svundne tiders tv-pausefisk. Dengang, da Dan-

De små mennesker optræder ofte som lidt fjerne i blikket - og forhåbentlig smitter det af på beskueren.

FOTO: SØREN E. ALWAN

marks eneste tv-kanal lod kameraet hvile på et akvarium med dovent svømmende fisk, når der var pause eller teknisk uheld. Og fiskene fik freden til at sænke sig i de danske hjem.

- Vi kunne godt bruge de pausefisk igen, siger hun og ønsker sig børn, hvis liv ikke er organiseret 24-7, men som har tid til at kede sig og - som figurerne på malerierne - til at lade øjnene blive

fjerne og fortabe sig i bare deres eget selskab.

- Det er den fornemmelse, jeg gerne vil indfange, siger den norskfødte kunstner om lærrederne på Galleri Brænderigårdens vægge.

Galleriet i gården bag Søndergade 41 holder fernisering på torsdag kl. 17-19. Udstillingen kan ses til 26. april.